

Sygn. akt VIII GC 129/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Patrycja Baranowska

Protokolant stażysta Kinga Kozłowska

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2017 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) spółki akcyjnej w W.

przeciwko R. O.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego R. O. na rzecz powódki Towarzystwa (...) spółki akcyjnej w W. kwotę 117.770,27 zł (stu siedemnastu tysięcy siedemset siedemdziesięciu złotych dwudziestu siedmiu groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 września 2016 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 13.106,00 zł (trzynastu tysięcy stu sześciu złotych) tytułem kosztów procesu.

sygn. akt VIII GC 129/17

UZASADNIENIE

Powódka Towarzystwo (...) spółka akcyjna w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego R. O. kwoty 117.770,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 23 września 2016 r. oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powódka powołała się na umowę ubezpieczenia ryzyka kredytu kupieckiego zawartą z (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową w S., na mocy której jako ubezpieczyciel zobowiązana była do wypłaty odszkodowania w wypadku, gdyby kontrahent ubezpieczającego opóźnił się z zapłatą za dostarczony towar. Powódka wskazała, że pozwany jako kontrahent ubezpieczającego dokonał zakupu i odbioru od ubezpieczającego towaru na podstawie wymienionych faktur VAT i nie dokonał za niego zapłaty. Wobec nieuregulowania przez pozwanego w całości należności za zakupiony i odebrany towar, powódka jako ubezpieczyciel wypłaciła ubezpieczającemu stosowne odszkodowanie, na które składa się zaległa należność pozwanego pomniejszona o udział własny ubezpieczającego oraz o dokonane późniejsze wpłaty przez pozwanego na rzecz ubezpieczającego. Odsetki ustawowe zostały naliczone od dnia następnego po wypłacie odszkodowania. Pomimo uzasadnionego wezwania, pozwany nie zapłacił żądanej należności ani nie zgłosił zastrzeżeń co do zasadności roszczenia, co zdaniem powódki czyni niniejszy pozew koniecznym i uzasadnionym.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 16 listopada 2016 r. w sprawie XVI GNc 1283/16 Sąd Okręgowy w Warszawie nakazał pozwanemu zapłacić dochodzoną pozwem kwotę wraz kosztami procesu w wysokości 6.889,25 zł.

Pozwany zaskarżył nakaz w całości domagając się oddalenia powództwa oraz zasądzenia od powódki kosztów procesu. Pozwany zakwestionował roszczenie dochodzone niniejszym pozwem tak co do zasady podnosząc, że roszczenie ubezpieczonego nie było objęte ochroną ubezpieczeniową z uwagi na termin zlecenia windykacji, jak i co do wysokości podważając datę początkową odsetek za zwłokę określoną w pozwie.

Uchybienie terminowi zgłoszenia do windykacji wszystkich faktur Vat przez pierwotnego wierzyciela spółkę (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w S. i jej rozliczenie zgodnie z warunkami umowy ubezpieczenia bezsprzecznie można traktować jako przejaw działania w ramach kulancji ubezpieczeniowej.

Z. na bark umowy pomiędzy powodem a pozwanym data wymagalności należności pieniężnej w stosunku do pozwanego winna zostać określona zgodnie z ogólnymi zasadami od daty wezwania.

Z ostrożności procesowej pozwany wskazał na możliwość zakończenia przedmiotowego sporu w sposób polubowny tj. poprzez rozłożenie dochodzonej należności na raty. Z uwagi na możliwości finansowe prowadzonej działalności oraz okoliczności osobiste leżące po stronie pozwanego spłata należności głównej może nastąpić w 12 miesięcznych równych ratach, koszty sądowe natomiast w ostatniej 13 racie.

Na rozprawie w dniu 21 czerwca 2017 r. pozwany potwierdził istnienie swojego zadłużenia, oświadczając jednocześnie, że się z niego wywiąże podtrzymując wniosek o rozłożenie dochodzonej pozwem należności na dogodne raty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka Towarzystwo (...) spółka akcyjna w W. zawarła umowę ubezpieczenia ryzyka kredytu kupieckiego z (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w S. (poprzednio (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M.), na mocy której powódka jako ubezpieczyciel była zobowiązana wobec ubezpieczającego do wypłaty odszkodowania w wypadku, gdyby kontrahent ubezpieczającego opóźnił się z zapłatą za dostarczony towar. Umowa została potwierdzona polisą nr (...).

dowód: wniosek o zawarcie umowy - karta 20-24, dodatkowe uzgodnienia karta 25-29, polisa z opcją windykacji - karta 30, szczególne warunki ubezpieczenia – karta 30-34, załączniki karta 35-39, 40-49

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w S. był pozwany R. O.. W ramach transakcji gospodarczych pozwany jako kontrahent (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej dokonał zakupu i odbioru towaru objętego następującymi fakturami VAT:

- nr (...) z dnia 15 stycznia 2016 r. wystawionej na kwotę 18.942,00 zł,
- nr (...) z dnia 19 stycznia 2016 r. wystawionej na kwotę 18.699,25 zł,
- nr (...), z dnia 25 stycznia 2016 r. wystawionej na kwotę 37.305,90 zł,
- nr (...), z dnia 27 stycznia 2016 r. wystawionej na kwotę 18.233,13 zł,
- nr (...) z dnia 23 lutego stycznia 2016 r. wystawionej na kwotę 11.033,10 zł,
- nr (...) z dnia 15 stycznia 2016 r. wystawionej na kwotę 32.946,60 zł.

bezsporne, nadto dowód: faktury VAT wraz z dowodami wydania karta 50-59

W oświadczeniu z dnia 31 marca 2016 r. R. O. uznał roszczenie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w łącznej kwocie 153.520,19 zł jako sumy niezapłaconych faktur nr (...). R. O. zobowiązując się do spłaty zaległego zobowiązania w kwocie 30.000 zł w dniu 1 kwietnia 2016 r. i reszty zaległości do 30 kwietnia 2016 r.

W oświadczeniu z dnia 5 września 2016 r. R. O. uznał roszczenie w kwocie 32.946,60 zł z tytułu niezapłaconej faktury nr (...), zobowiązując się do spłaty zaległego zobowiązania w dniu 6 września 2016 r.

dowód: oświadczenia karta 60-61

Wobec uregulowania przez pozwanego jedynie części należności za zakupiony i odebrany towar, (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa dokonała zgłoszenia szkody w wysokości 130.855,86 zł oznaczając R. O. jako dłużnika. Szkada została zarejestrowana pod nr (...).

dowód: wydruk - karta 62

W piśmie z dnia 21 września 2016 r., wskazując na spełnienie warunków ustalonych w ramach obowiązującego limitu kredytowego, powódka poinformowała (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową o podjęciu decyzji w przedmiocie wypłaty odszkodowania w wysokości 117.770,27 zł, na którą składała się pozycja otwartego salda należności ustalona na kwotę 130.855,86 zł i udziału własnego 10% ustalanego na kwotę 13.085,59 zł pozostałego na fakturze VAT nr (...). Ustalone odszkodowanie wypłacone miało być z faktur VAT:

- nr (...) w kwocie 12.637,88 zł,
- nr (...) w kwocie 18.699,25 zł,
- nr (...) w kwocie 37.305,90 zł,
- nr (...) w kwocie 18.233,13 zł,
- nr (...) w kwocie 11.033,10 zł,
- nr (...) w kwocie 19.861,01 zł.

W dniu 22 września 2016 r. powódka dokonała przelewu kwoty 117.770,27 zł tytułem wypłaty odszkodowania na rachunek bankowy (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej.

dowód: pismo z dnia 21 września 2016 r. karta 63-64, potwierdzenie wykonania operacji karta 65

W piśmie z dnia 14 października 2016 r. zatytułowanym (...) dział windykacji przedsiębiorstwa powódki poinformował powoda, że jego wierzyciel (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w S. ubezpieczył swoje należności w Towarzystwie (...) powódki. Nadto poinformowano pozwanego o dokonaniu na rzecz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej wypłaty odszkodowania w wysokości 127.770,24 zł z tytułu ubezpieczenia kredytu kupieckiego w związku z niezapłaconymi przez pozwanego fakturami. W związku z przejściem na powódkę przysługującego wobec pozwanego roszczenia do wysokości wypłaconego odszkodowania wezwano pozwanego do dokonania wpłaty kwoty 117.770,27 zł na rachunek bankowy powódki.

Informacja o dokonaniu przez powódkę wypłaty odszkodowania na rzecz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w S. i związanej z tym zmianie wierzyciela zawarta została również w korespondencji elektronicznej z dnia 14 października 2016 r. skierowanej do pozwanego.

W piśmie z dnia 21 października 2016 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 117.770,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 23 września 2016 r. z tytułu odszkodowania wypłaconego przez powódkę na rzecz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w S. tytułem ubezpieczenia ryzyka kredytu kupieckiego za niezapłacone przez pozwanego wskazane w wezwaniu faktury VAT. Wezwanie zostało doręczone w dniu 24 października 2016 r.

dowód: wezwanie do zapłaty karta 73-74 , potwierdzenie odbioru karta 105-106, pismo z dnia 14 października 2016 r. karta 107-108, korespondencja elektroniczna z dnia 14 października 2016 r. karta 109

Pozwany w związku z funkcjonowaniem prowadzonej przez niego działalności gospodarczej dokonywał od (...) G. i (...) z ograniczoną zakupu paliwa. Należności za zakupiony towar nie zostały przez pozwanego uregulowane w całości. Od ponad roku pozwany ma problemy z płaceniem podatku VAT. Aktualnie pozwany ma również problemy zdrowotne, miałam operację kręgosłupa i został skierowany na kolejną operację. Pozwany prowadzi aktywnie działalność gospodarczą, problemy z płynnością finansową pozwanego związane są zaś z przedłużającymi się czynnościami urzędów na terenie Niemiec dotyczącymi zwrotu podatku VAT. Zawieszenie wypłaty dotyczy zwrotu kwoty około 2.500.000 zł. W tej sprawie toczy się postępowanie i przesłuchiwanie są świadkowie. Wobec pozwanego nie toczą się żadne postępowania egzekucyjne.

dowód: przesłuchanie pozwanego R. O. karta 150-151

Sąd zważył co następuje:

W świetle przedstawionych ustaleń powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości. W pierwszej kolejności wskazać należy, że zasadnicze kwestie istotne dla niniejszej sprawy okazały się bezsporne.

Podstawę prawną żądania powódki stanowił art. 828 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Jeżeli zakład pokrył tylko część szkody, ubezpieczającemu przysługuje co do pozostałej części pierwszeństwo zaspokojenia przed roszczeniem ubezpieczyciela.

Poza sporem pozostawała zaś okoliczność, że powódkę wiązała z pierwotnym wierzycielem pozwanego - (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową w S. (następcą (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w M.) skuteczna umowa ubezpieczenia ryzyka kredytu kupieckiego. Potwierdzenie tego faktu stanowiły ponadto przedłożone wraz z pozwem dokumenty w postaci wniosku o zawarcie umowy, dodatkowych uzgodnień, polisy z opcją windykacji czy szczególne warunki ubezpieczenia.

W niniejszym stanie faktycznym powódka (ubezpieczyciel) wykazała też, że dokonała wypłaty odszkodowania na rzecz ubezpieczającej - spółki (...). Poza sporem zresztą pozostaje, że w dniu 22 września 2016 r. powódka przekazała tejże spółce kwotę 117.770,27 zł tytułem wypłaty odszkodowania na podstawie umowy ubezpieczenia ryzyka kredytu kupieckiego. Legitymacja procesowa strony powodowej nie budziła więc co do zasady żadnych wątpliwości, w ocenie Sądu strona powodowa w pełnym zakresie wykazała zarówno swoje roszczenie, jak i swoją legitymację czynną.

Nie kwestionując faktu zawarcia i treści umowy ubezpieczenia oraz faktu, że ubezpieczeniem objęte zostało również ryzyko wynikające ze stosunku podstawowego łączącego spółkę (...) z pozwanym, w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzucono, że wypłaty odszkodowania w kwocie 117.770,27 zł powódka dokonała na własne ryzyko. Ostatecznie na rozprawie w dniu 12 czerwca 2017 r. pozwany potwierdził istnienie ciążącego na nim zobowiązania, wyrażając jednocześnie chęć spłaty zadłużenia na rzecz powódki. W odniesieniu do zarzutu nie objęcia ochroną ubezpieczeniową roszczenia wskazanego w pozwie mimo wystąpienia zdarzenia ubezpieczeniowego, w ocenie Sądu podzielić należy argumentację zaprezentowaną w odpowiedzi na sprzeciw.

Powódka obszernie opisała na czym polega instytucja kulancji ubezpieczeniowej i wskazała na przyczyny wypłaty całości odszkodowania pierwotnemu wierzycielowi. W ocenie Sądu motywy te zasługują na pełne uznanie. Jak wyjaśniła bowiem powódka w piśmie procesowym z dnia 30 stycznia 2017 r. - czego w żaden sposób nie podważał pozwany - umowa ubezpieczenia ryzyka kredytu kupieckiego przewidywała dwa rodzaje wystąpienia wypadków ubezpieczeniowych, a mianowicie niewypłacalność prawną (§ 10 ust. 2 OWU) i niewypłacalność faktyczną (§ 10 ust. 3 OWU) jako fikcję przyjętą na potrzeby umowy ubezpieczenia celem stwierdzenia, że zachodzi konieczność

zastępczej zapłaty przez powoda. Zgodnie z § 10 ust. 3 OWU w związku z § 9 pkt. 3.3 OWU oraz pkt. 12 oraz 9 (...) dla stwierdzenia wypadku ubezpieczeniowego konieczne było zlecenie przez pierwotnego wierzyciela - spółkę (...) windykacji należności spółce (...) w W. (powódka zmuszona była do przeprowadzania polubownych działań windykacyjnych za pośrednictwem podmiotu trzeciego, gdyż nie stanowią one działalności ubezpieczeniowej sensu largo ani sensu stricto i nie mogą być przez powódkę prowadzone samodzielnie). W trakcie tych polubownych działań windykacyjnych spółka (...) próbuje doprowadzić do polubownej spłaty zadłużenia przez pozwanego, ale także ustala bezsporność danych należności, gdyż zgodnie z § 2 ust. 1 OWU ochroną ubezpieczeniową powódki objęte są bezsporne należności powstałe w okresie ubezpieczenia z tytułu sprzedaży lub dostawy towarów i/lub usług. Okres przewidziany dla tych polubownych działań windykacyjnych i stwierdzenia wypadku ubezpieczeniowego wynosi 90 dni (pkt. 13.3 (...)).

W decyzji o wypłacie odszkodowania powódka poinformowała pierwotnego wierzyciela - spółkę (...), że powinien zgłosić wszystkie faktury VAT w dniu 3 marca 2016 r. do windykacji jako już wymagalne (z wyłączeniem faktury VAT nr (...)), gdyż spółka (...) zgłosiła tylko ich część. Z uwagi na niezwłoczne zgłoszenie pozostałej części wierzytelności oraz okoliczność, że § 9 pkt. 3.3 OWU nie zawierał sankcji utraty ochrony ubezpieczeniowej w tym zakresie i jest postanowieniem czysto technicznym, powódka uznała za spełnione wszystkie przesłanki z umowy ubezpieczeniowej celem stwierdzenia zajścia wypadku ubezpieczeniowego w stosunku do wszystkich zgłoszonych faktur VAT.

Ponadto jak słusznie podniosła powódka - uchybienie terminowi zgłoszenia do windykacji wszystkich faktur VAT przez pierwotnego wierzyciela spółkę (...) i jej rozliczenie zgodnie z warunkami umowy ubezpieczenia na które powoływał się wstępnie pozwany- traktować trzeba jako przejaw działania w ramach kulancji ubezpieczeniowej.

W tym miejscu wyraźnego zaznaczenia również wymaga, że roszczenie ze stosunku podstawowego regulowanego w art. 535 k.c. było bezsporne i wynikało nie tylko z dokumentów, które zostały złożone w aktach sprawy przez stronę powodową w szczególności faktur VAT, ale wprost zostało przyznane przez pozwanego podczas składania zeznań. Wprawdzie w sprzeczności od nakazu zapłaty pozwany zakwestionował wysokość dochodzonego pozwanym roszczenia jednak wątpliwości pozwanego dotyczyły jedynie zasadności okresu, od którego naliczone zostały odsetki. Jakznaczono powyżej na rozprawie w dniu 21 czerwca 2017 r. pozwany potwierdził istnienie zobowiązania, przyznając, że niezapłacone należności z tytułu zakupu paliwa do spółki (...) opiewają na kwotę około 120.000 zł nie sprzeciwiając się również żądaniu w zakresie odsetek.

Za „fakty przyznane” rozumie się w nauce i praktyce fakty stwierdzone przez jedną stronę i potwierdzone, jako zgodne z prawdą, przez stronę przeciwną (działającą osobiście lub przez pełnomocnika procesowego - por. art. 91 pkt 1 kpc) w drodze wyraźnego oświadczenia wiedzy (przyznania) złożonego w toku (w każdym stadium) konkretnego postępowania (ustnie do protokołu - art. 157 § 1 kpc - lub pisemnie). Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 229 kpc skutkiem przyznania niebudzącego (według oceny sądu orzekającego) wątpliwości (z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy) jest wyłączenie obligatoryjności przeprowadzania postępowania dowodowego co do przyznanych okoliczności faktycznych. Przyznanie jest więc, jak powszechnie się przyjmuje, w zasadzie oświadczeniem wiedzy strony, że twierdzenie faktyczne jej przeciwnika procesowego odpowiada rzeczywistości. Jest ono czynnością procesową jednostronną i nie musi być dla swej skuteczności przyjęte przez stronę przeciwną, gdyż jej adresatem jest organ rozstrzygający. Może ono dotyczyć ściśle określonej okoliczności faktycznej, lecz także wszystkich faktów składających się na podstawę faktyczną żądania powództwa (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 2 sierpnia 2000 r., I PKN 749/99, OSNP 2002, nr 4, poz. 87).

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, a przede wszystkim twierdzeń pozwanego ocenianych w kontekście art. 229 k.p.c. nie budzi wątpliwości, że pozwany pozostaje dłużnikiem powódki, a dotyczy to zarówno roszczenia głównego wskazanego w pozwie jak i odsetek ustawowych za opóźnienie. Wobec powyższego Sąd Okręgowy zasądził na rzecz powódki kwotę 117.770,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 23 września 2016 r. tj. od dnia następnego po dniu wypłaty odszkodowania. Zasądzenie odsetek zgodnie z żądaniem pozwu znajduje uzasadnienie w treści art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 828 § 1 k.c., art. 509 § 2 k.c. i art. 518 § 1 pkt 4 k.c. przy uwzględnieniu,

że powódka powód przez sam fakt wypłaty odszkodowania nabyła to samo roszczenie wraz ze wszystkimi elementami, które przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi - spółce (...).

W toku postępowania, tak w sprzeciwie od nakazu zapłaty jak i na rozprawie w dniu 21 czerwca 2017 r., pozwany wystąpił z wnioskiem o rozłożenie dochodzonej pozwem kwoty na raty. Szczególną zasadę wyrokowania dotyczącą przedmiotu orzekania, dającą sądowi możliwość wydania orzeczenia zasądzającego roszczenie powoda z uwzględnieniem interesów pozwanego w zakresie czasu wykonania wyroku wprowadza przepis art. 320 k.p.c.. Jest to tzw. moratorium sędziowskie (M. P., Rozłożenie w wyroku na raty zasądzonego świadczenia, P. 1971, nr 5, s. 5). Według art. 320 k.p.c. rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty jest możliwe tylko „w szczególnie uzasadnionych wypadkach”. Takie wypadki zachodzą, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłoczne lub jednorazowo byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody (M. Jędrzejewska (w opracowaniu K. Weitz) (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 2, red. T. Ereciński, s. 24 i n.; zob. też E. Gapska, Czynności..., s. 134; A. Góra-Błaszczkowska, Orzeczenia..., s. 40; M. Uliasz, Kodeks postępowania cywilnego..., s. 422). Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być obiektywne spowodowane czynnikami zewnętrznymi niezależnymi od dłużnika mogą być jednak spowodowane również jego własnym działaniem. Skorzystanie z tego prawa ma na celu uchronienie pozwanego od postępowania egzekucyjnego chodzi bowiem o umożliwienie mu wykonania wyroku w sposób dobrowolny. O szczególnie uzasadnionych wypadkach w rozumieniu tego przepisu decydują okoliczności konkretnego wypadku. Z reguły chodzi tu o okoliczności leżące po stronie dłużnika, które czynią nierealnym spełnienie przez niego od razu w pełnej wysokości zasądzonego świadczenia. Nie można jednak nie brać pod uwagę także sytuacji samego wierzyciela (por. Kodeks postępowania cywilnego z komentarzem pod redakcją prof. dr Jerzego Jodłowskiego i dr hab. Kazimierza Piaseckiego, teza 26 do art. 320 str. 513).

Z przesłuchania pozwanego na okoliczność jego sytuacji materialnej i rodzinnej nie wynika jakoby jego sytuacja była wyjątkową. Pozwany nadal czynnie prowadzi działalność gospodarczą, zatrudnia około 43 pracowników i ponosi koszty ich zatrudnienia, nie występował z wnioskiem o ogłoszenie upadłości i nie są wobec pozwanego prowadzone żadne postępowania egzekucyjne. Nie sposób też przyjąć ażeby rozłożenie raty uzasadniała sytuacja zdrowotna pozwanego skoro jak wynika z jego wyjaśnień nie wpływa na aktywność prowadzenia działalności gospodarczej.

Z informacji przedstawionych przez pozwanego wynika, że głównym powodem wstrzymania zapłaty na rzecz powódki była okoliczność toczącego się postępowania przed urzędem działającym na terenie Niemiec związanego z zawieszeniem zwrotu podatku. W ocenie Sądu okoliczność toczących się postępowań wyjaśniających w zakresie potencjalnych należności skarbowych, nawet przewlekłe prowadzonych, nie może uzasadniać samodzielnego odroczenia płatności na rzecz innych wierzycieli, a tym samym nieść za sobą szkody i wpływać negatywnie na wymagalne już zobowiązania. Ewentualne problemy z płaceniem podatku VAT nie mogą być w ramach instytucji rozłożenia na raty przerzucane na wierzycieli. Niezależnie od przedłużających się postępowań, w przypadku aktywnego prowadzenia przedsiębiorstwa zajmującego się handlem paliwami, pozwany mógłby, chcąc uiścić choć część spornych wierzytelności, skorzystać z dostępnych źródeł finansowania takich jak chociażby zaciągnięcie kredytu. Mając zaś na uwadze upływ czasu uznać też można, że pozwany mógł poczynić stosowne oszczędności, pozwalające na uiszczenie należności wobec kontrahenta, które istnieją już co najmniej od 2016 r. Na podjęcie takich działań pozwany nie wskazywał. Pozwany jest niewątpliwie profesjonalnym podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą w pełni odpowiedzialnym za swoje działania, a więc powinien planować swoje przychody i koszty w sposób racjonalny tak, aby terminowo wywiązywać się ze swoich zobowiązań.

Kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu oraz faktem, że pozwana uległa co do całego żądania, Sąd Okręgowy orzekając w oparciu o treść art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 i 2 k.p.c. zasądził w punkcie II wyroku od pozwanego na rzecz powódki kwotę 13.106 zł tytułem kosztów procesu. Na koszty procesu złożyły się opłata sądowa od pozwu w kwocie 5.889 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł i koszty zastępstwa procesowego w kwocie 7.200 zł ustalone zgodnie z treścią § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października

2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 w brzmieniu obowiązującym na dzień wniesienia pozwu).

Sygn. akt VIII GC 129/17

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)